ЄВРОПА 03.05.2023 | Ісмі Агаєв

Вибори в Туреччині можуть коштувати Азербайджану друга

Якщо Ердоган програє вибори, новий президент, вірогідно, не розділить політику Алієва. Ми побачимо, як Анкара віддаляється від Баку.

У нашому регіоні всі з нетерпінням чекають виборів у Туреччині, що відбудуться 14 травня. Їхні результати, безумовно, вплинуть на всі країни Південного Кавказу – і не останньою чергою на Азербайджан, який вважає Туреччину своїм найціннішим союзником.

Протягом останніх кількох років Анкара стабільно підтримувала Баку, зокрема надаючи матеріальну і моральну підтримку азербайджанцям під час другої нагірно-карабаської війни. І зараз ми є свідками піку азербайджано-турецьких відносин.

Але чи ґрунтується ця близькість на взаємних інтересах Анкари і Баку, чи це щире почуття спорідненості, яке йде від населення обох країн?

Анкара і Баку не завжди були близькими; під час першої нагірно-карабаської війни президент Азербайджану Абульфаз Ельчибей стверджував, що попросив у Туреччини кілька вертольотів для перевезення цивільного населення, але отримав відмову.

Сьогодні турецькі компанії беруть активну участь у відновлювальних роботах на територіях, які перейшли під контроль Азербайджану після 44-денної війни. Президент Туреччини Реджеп Таїп Ердоган кілька разів відвідував нещодавно відкриті аеропорти у Фізулі (Варанда) і Зангілані (Ковсакан), і його уряд також чинить тиск на Вірменію, щоб та дозволила створення так званого Зангезурського коридору.

Запропонований Азербайджаном коридор з'єднав би країну з її західним ексклавом, Нахічеванню, через вірменську територію. Туреччина виграє від цього, отримавши легший доступ до

азербайджанського газу.

Дві країни також проводять спільні військові навчання у світлі триваючої напруженості між Азербайджаном та Іраном.

Але чи збережуть Азербайджан і Туреччина такий ступінь дружелюбності, якщо Ердоган програє вибори? Я так не думаю.

Як журналіст, який кілька років жив і працював у Туреччині, я можу сказати, що жителі Туреччини та Азербайджану не дуже добре знають одне одного і в них немає спільної ідентичності.

Після розпаду Радянського Союзу в Азербайджані почали транслювати турецькі телеканали. Після 70 років радянської влади азербайджанці отримали доступ до програм та інформації турецькою мовою, яка є найріднішою для них. Завдяки телебаченню вони дізналися про зміни, що відбулися в Туреччині за останні два десятиліття.

Люди відчувають природну потребу в тому, щоб висловити свою «братню» думку про соціальні та політичні події в Туреччині. Зрештою, мови двох народів дуже схожі. Азербайджанці з усіх верств суспільства – громадяни, державні діячі або інтелектуали – висловлюють свою позицію і вважають, що мають право коментувати внутрішні питання Туреччини.

Але тепер, зіткнувшись із небезпекою втратити хорошого друга в Анкарі, президент Ільхам Алієв повинен буде змінитися відповідно до результатів виборів.

Кемаль Киличдароглу, якщо його оберуть, безсумнівно, не розділить політику Алієва щодо Вірменії, і ми, імовірніше, побачимо, як його Туреччина віддаляється від Азербайджану.

Як то кажуть в Азербайджані: «Поки в саду є абрикоси, ми продовжуватимемо вітати одне одного щодня. Але щойно абрикосове дерево помре, вітання закінчаться разом із ним».

Ця стаття вперше вийшла на OC Media. Її переклад публікується з дозволу правовласника.

Ісмі Агаєв

Ісмі Агаєв (Ismi Aghayev) – автор OC Media. Він працює журналістом понад п'ять років і захоплюється мультимедійною журналістикою. Цікавиться питаннями зміцнення миру та захисту прав людини.

-